

Opskrba vodom u zemljama Perzijskog zaljeva

VODA U VIHORU RATA

Novi rat na Bliskom istoku, osim što je u cijelom svijetu uzrokovao goleme poremećaje u opskrbi energentima, u pitanje je doveo i samu osnovu života i gospodarstva u zemljama Perzijskog zaljeva - opskrbu pitkom vodom. Naime, u nekima od tih zemalja, čak 90% vode za piće potječe iz postrojenja za desalinizaciju koja su razmjeno laka meta zračnih napada, sabotaza i diverzija. Istodobno, problemi s opskrbom pitkom vodom već dulje vrijeme i mnogo prije najnovijih zbivanja muče i Iran.

Opće je poznato da gospodarstva zemalja Perzijskog zaljeva ponajviše ovise o nafti i plinu. Istodobno, život stanovnika tih zemalja i u proteklih nekoliko desetljeća iznimno razvijeno gospodarstvo uvelike ovisi o opskrbi pitkom vodom, koja se u velikom broju slučajeva osigurava radom brojnih postrojenja za desalinizaciju. Naime, jedna od glavnih zemljopisnih značajki Arapskog poluotoka su prilično oskudni površinski izvori pitke vode. To je razlog zašto se zemlje s južnih obala Perzijskog zaljeva, okupljene u Vijeću za suradnju arapskih zemalja Zaljeva ili Vijeću za suradnju u Zaljevu (GCC), u opskrbi vodom najviše oslanjaju na proizvodnju vode za piće desalinizacijom. No, ni na sjevernoj obali Zaljeva stanje nije ništa bolje i veliki dijelovi Irana već godinama imaju problema u vodoopskrbi, a nestašicama vode osobito je pogođen višemilijunski glavni grad Teheran.

Opskrba pitkom vodom u zemljama Perzijskog zaljeva dodatno je ugrožena novim ratom na Bliskom istoku koji je započeo 28. veljače zračnim napadima Sjedinjenih Američkih Država i Izraela na Iran. Od tada do danas neizravne štete od raketnih i napada dronovima pretrpjela su takva postrojenja u Kuvajtu i Ujedinjenim Arapskim Emiratiima, dok su ona Bahreinu i Iranu napadana ciljano. Namjerno ciljanje infrastrukture za opskrbu pitkom vodom predstavlja značajnu eskalaciju sukoba jer se time ugrožava život milijuna ljudi.

BEZVODNE ZEMLJE

Cijeli Bliski istok jedno je od najsušnijih područja na Zemlji, a na Arapskom poluotoku nema nijednog stalnog većeg vodotoka ni veće slatkovodne površine. Jedini vodotoci u tim zemljama su povremeni: bujični tokovi ili wadiji, a samo u Omanu i Jemenu postoji nekoliko manjih, u pravilu boćatih, prirodnih jezera.

Zemlje GCC-ja: Bahrein, Kuvajt, Oman, Katar, UAE i Saudijska Arabija u opskrbi vodom najviše se oslanjaju na podzemne vodonosnike. Međutim, mnogi od njih u proteklih su nekoliko desetljeća prekomjerno iskorištavani i brzina crpljenja vode iz njih danas nerijetko premašuje brzinu kojom priroda nadoknađuje te podzemne zalihe. Procjenjuje se da ukupni prirodni ili obnovljivi izvori površinskih i podzemnih voda u šest zemalja GCC-ja iznose 7,21 milijardu m³ godišnje, što je svakako premalo za 62 milijuna njihovih stanovnika.

Naime, stručnjaci smatraju da je za zadovoljavanje svih potreba stanovništva neke zemlje za vodom (za piće, pripremu hrane,

Cijeli članak pročitajte u
tiskanom ili '**digitalnom**'
izdanju časopisa.

Pretplatiti se možete na
stranici **shop.ege.hr**